

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XV.

GIRONA, X MARÇ M.CM.XXIV.

NVM. CXLXI

Sauer a Girona

L vinent dia 17 a la nit, el genial pianista d'Hamburg donarà un remarcable concert en el gentil Saló Gran Via.

En Sauer és, sense cap mena de dubte, un excepcional artista. Com a pianista sobrepuja els més grans pel seu virtuosisme; la seva manera plena d'encant, ens dóna l'emoció de veurer glisar damunt la seva testa, l'ànima delicada i amorosa d'aquells genis immortals, com Chopin i Beethoven.

La visita de Sauer, té per a tots els qui estimem amb l'ànima i el cervell l'art de la música, una grandiosa importància, en tanta de manera, que els que estimen el just valor que això significa, esperen amb una ànsia l'hora d'escoltar a Sauer, l'home-geni que farà vibrar aquella nit tota una ciutat compungida, proporcionant-li un dels més llegendaris moments de clara immortalitat.

Sauer és un artista que remourà fonament la nostra ànima, que ens arrossegarà amb ell, amb una gegantina força avasalladora. I sobretot, Sauer, vindrà a purificar la nostra sensibilitat. Fem-nos ben dignes d'oïr-lo.

T. SOBREQÜÉS

Emili Sauer

QUEST genial artista de prestigi auriolat amb els esplendors de les primeres magnituds com a intèrpret al piano, nasqué en 1862 a Hamburg, rebent ja ferma instrucció musical en plena infantesa, sots la direcció de sa adorada mare que gaudia d'excel·lents dots de pianista. Fou als seus tretze anys d'edat, que en sentir-li executar selectes obres, Rubinstein, encisat, disposava que el novell artista desenrotllés la seva personalitat baix la direcció del direc-

tor del Conservatori de Moscou, Nicolau Rubinstein, germà del gran pianista i compositor del segle XIX. Terminats sos estudis, als 20 anys Sauer es llençà plenament a la vida de concertista, conquerint sos primers llorers a l'Anglaterra.

Fou a l'estiu dels anys 1884 i 1885 que Sauer visqué a Weimar, rebent les magistrals orientacions de Liszt, coronades, a son terme, amb plaents paraules del gran hongarès profetitzant gloriós pervenir al jove pianista.

A 15 de Gener de 1886, en Sauer debutà a Berlin, aconseguint un dels esclatants èxits que consagren el nom d'un prestigi. Es a partir d'aquesta data que el gran pianista hamburguès recorre el món per les rutes de la glòria, rebent els honors encomiàstics de la crítica musical, que arriben fins a l'enlairament de considerar a Sauer com a privilegiat successor de Rubinstein i de Liszt, crítics musicals tan prestigiosos com Ed. Hansbick, de Viena.

En 1901, en premi a la vàlua de son prestigiós nom, és honorat amb el càrrec de Professor Imperial de Viena, creat exprofés per a Sauer qui, des d'aquella data fins a 1907, portà la direcció de les classes de perfeccionament de piano en el Conservatori de la capital austriaca.

En contínua creixença la fama de Sauer, culmina en els formidables èxits assolits arreu en sa darrera tournée. L'entusiàstica admiració conquerida per les excelsituds del gran virtuós en els recitals darrerament donats en diverses poblacions de Catalunya i, especialment, a Barcelona, motivarà un glorificador record en el públic musicòfil català.

Teatre Saló Gran Via. -- Girona

GRANDIÓS ACONTEIXEMENT MUSICAL
SELECTÍSSIMA VETLLADA D'ART

CONCERT EMILI SAUER
CONCERT XLVI DE LA CASA SOBREQUÉS

EMILI SAUER

Dilluns 17 de Març de 1924, a les deu en punt de la nit

PROGRAMA

PRIMERA PART

RAMEAU

Gavotte et Variations.

BEETHOVEN

Sonata (quasi una fantasia), op. 27. N.º 2.

Adagio. Allegretto. Presto agitato.

SEGONA PART

SCHUMANN

Nocturne, op. 23. N.º 4.

HUMMEL

Rondó favori, op. 11.

CHOPIN

Bolero, op. 19.

Berceuse, op. 57.

Valse, op. 42.

TERCERA PART

GRANADOS

Danse espagnole.

MENDELSSOHN - LISZT

Sul alas del canto.

LISZT

Ronde des lutins.

SAUER

2.ªme Romance.

Echo de Vienne (Valse de Concert).

PIANO CUA «CUSSÓ SFHA»

Les cobles empordaneses: la seva composició i repertori

(Fragment de la conferència llegida amb aquest títol i acompanyada d'il·lustracions musicals, el 30 de gener últim, al «Fomento de las Artes» de Madrid).

ER A parlar del Empordà podem acudir a dues fonts distintes i en certa manera complementàries: la que ens ofereixen els científics i la que ens presenten els artistes. Els científics (historiadors, geògrafs, arqueòlegs) fidels a llur missió, diuen veritats concretes, amb el glaciari objectivisme que sempre els és peculiar. Els artistes (pintors, poetes i músics) diuen veritats inconcretes amb el subjectivisme fervent que exalta lo existent quan no crea lo inexistent. Jamai deu reclamar-se dels artistes que usin de la reflexió; però les deficiències que en aquest ordre pogués atribuir-se'ls-hi, resten compensades amb escreix, quan hom considera que, en donar una nota o una pinzellada emocionant a llurs produccions, transfiguren ço que els científics solament percibirien amb una visió saturada de materialitat dels elements en els quals basarien ses conseqüències, i que, en transformar-lo d'aquesta faisó, el presenten amb un aspecte menys real, emperò més profund.

Refereixen els científics que l'Empordà és una comarca situada propera dels Pirineus altius i del Mediterrà lluminós, i que, gràcies a la seva posició geogràfica, reberen damunt d'ell les influències de variades corrents emigratòries: les continentals que travessaren la serra veïna i les marítimes que fendiren el mar proper.

Aquests pobles extranyys no trigaren a unir-se als indígenes. Celtes, fenicis, grecs i romans, aprés d'haver contribuït a amotllar succesivament l'ànima de la comarca, deixaven un sediment més o menys ferm de son passat, a mida que perdien llur influència, una volta abandonada l'acció colonitzadora. Roses i Empúries havien sigut testimonis de grandeses que a la curta o la llarga acabaren extingint-se. I les excavacions que avui es realitzen en aquella regió, descobreixen visibles testimonis de civilitzacions extingides quina influència damunt l'Empordà fou marcada.

Els artistes presenten l'ànima empordanesa en suaus quadres pictòrics, en belles rimes poètiques o en dolces composicions musicals on s'hi reflexa la manera d'ésser d'aquella terra i dels seus pobladors. Joan Maragall és l'excels poeta que amb més entusiasme i més grandesa cantà les belleses de la comarca. En una de ses poesies,

titulada «L'Empordà» i convertida en sardana popularíssima gràcies a la música afegida per En Morera, ens refereix el poeta que l'Empordà nasqué quan un pastor vingut de muntanya i una sirena eixida del mar construïren llur cabana d'amor en el pla situat entre el Mediterrà i el Pirineu. I en celebrar-se a Figueres la festa de la bellesa l'any 1906, pronuncià aquell eminent escriptor un discurs a qui perteneixen aquestes expressions: «L'Empordà ha donat a Catalunya el símbol de son esperit amb una bella dansa. Per lo tant, bé podem dir que l'Empordà és com el cor mateix de Catalunya». D'aquesta faisó exaltà Maragall llavors la comarca empordanesa amb la dansa que hagué d'inspirar-li alguns dels seus versos més mirífics i més difusos, aquell que així comencen:

«La sardana és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i es desfan.»

JOSEP SUBIRÀ

Associacions de Música

GIRONA. — Concert V, curs II. Executant: Quartet Zimmer de Brusel·les. — Obres: «Quartet» en *re major*, op. 64. «Allegro moderato», «Adagio cantabile», «Menuetto», «Vivace»; Haydn. — «Quartet» en *fa*. «Allegro moderato», «Assez vif-Très rythmé», «Très lent», «Vif en agité»; Ravel. — «Quartet» en *mi menor*, op. 59 n.º 2. «Allegro», «Molto adagi», «Allegretto». «Presto»; Beethoven.

SABADELL. — Curs V, concert VIe. Executant: Quartet Zimmer de Brussel·les. Obres: «Quartet» en *re major*, op. 64. «Allegro moderato», «Adagio cantabile», «Menuetto», «Vivace»; Haydn. — «Quartet» en *fa*. «Allegro moderato», «Assez vif-Très rythmé», «Très lent», «Vif et agité»; Ravel. — «Quartet» en *mi menor*, op. 59 n.º 2. «Allegro», «Molto adagi», «Allegretto», «Presto»; Beethoven.

GIRONA. — Grandiós aconteixement musical. Concert XLVI de la casa Sobrequés. Dia 17 de Març, al Teatre Saló Gran Via. — Executant: Emili Sauer. — Obres: Primera part: «Gavotte et Variations», Rameau. — «Sonata» (quasi una fantasia), op. 27, n.º 2. «Adagio». «Allegretto». «Presto agitato»; Beethoven.

Segona part: «Noctürne», op. 23, n.º 4; Schumann.—«Rondó favori», op. 11; Hummel.—«Bolero», op. 19; «Berceuse», op. 57; «Valse», op. 42; Chopin.

Tercera part: «Danse espagnole», Granados. — «Sul alas del canto», Mendelssohn - Liszt. — «Ronde des lutins», Liszt. — «2.ème Romance» i «Echo de Vienne» (Valse de Concert), Sauer.

Noticiari

Se'ns suplica l'inserció del solt següent:

«ASSOCIACIÓ DE MÚSICA. — Resum del moviment econòmic i artístic des de sa fundació, Octubre 1922, fins a Desembre 1923.

Total d'ingresos a 31 Desembre 1923: Ptes. 18626'85.—Total de gastos a 31 Desembre 1923: Ptes. 17893'40.—Existència en caixa a 31 Desembre 1923: Ptes. 733'45.

Concerts celebrats des d'Octubre 1922 a Desembre 1923: 12, a càrrec dels artistes i entitats següents:

Crickboom, violinista, i Buixó, pianista; Tadlowsky, pianista; Quartet Wendling, de Stuttgart; Toldrà, violinista, i Garganta, pianista; Llobet, guitarrista; Quartet de Budapest; Sauer, pianista; Trio de Barcelona; Orquestra Simfònica, de Madrid; Margarida Chala, pianista; Sessió Mozart, amb la col·laboració de Smeterling, pianista, Piedra, violinista, i 14 professors de la Orquestra Simfònica de Madrid, sots la direcció de Rudolf Gross; Trio de Música Antiga, de Munic (clavicèmbal, viola de gamba i viola d'amor).

El dia 15 de Desembre es pagà el novè plaç mensual de 250 pessetes, del piano gran cua «Cussó S. F. H. A.» adquirit per la Associació; pagades, en total, 1250 pessetes, cobertes per bons reintegrables de 50 pessetes un.»

§ Amb èxit remarcable ha tingut lloc la celebració del concert a càrrec del Quartet Zimmer de Brussel·les.

Es la característica de aquesta notabilíssima agrupació el màxim de pulcritut en la execució i en la interpretació. Componen el Quartet, En Albert Zimmer, En Fre-

deric Chigo, En Lluís Baraoen i En Jacques Gaillard. Heu's-aquí quatre instrumentistes excel·lents, els quals amb honradesa han sacrificat llurs condicions individuals en benefici de la obra conjuntal, que pot qualificar-se de perfecte en tots els ordres.

En altre lloc d'aquest número publiquem el programa que, com veuran nostres llegidors, te tot l'interès.

§ Balanç de les festes socials celebrades l'any passat pel Sindicat de orquestres d'aquesta província:

«Festival de Figueres per les orquestres: «La Principal», de La Bisbal; «La Selvatana», de Cassà de la Selva; «La Principal», de Perelada; «L'Art Gironí», de Girona i «Peps», de Figueres; havent donat un producte líquid de 962 pessetes 80 cèntims.

Festa de la Sardana celebrada a Girona amb el concurs de les orquestres: «La Selvatana», de Cassà de la Selva; «La Principal», de La Bisbal, i «L'Art Gironí», de Girona; que donà el producte líquid de 449 pessetes amb 45 cèntims.

Vetllada íntima en l'Ateneu Social de Girona pel Quintet «Girona», quin producte importà 50 pessetes

Després de haver acreditat a cada agrupació el prorratig dels esmentats productes líquids, per a justificació de la quota d'aquest concepte, la Junta adreça a llurs professors les més corals mercés, per la seva espontània i entusiasta col·laboració a favor del fons de la vellesa.

També fa constar el més profund agraïment per als senyors que constituïren el Jurat i demés entitats i persones que contribuïren i cooperaren en la Festa de la Sardana, la que si bé no fou de immillorables resultats econòmics, degut a distintes circumstàncies que no es del cas explicar, no obstant artísticament significà un èxit sorollós per l'esplendor i bellesa que revestí, i pels unànims elogis que obtingué de tot el públic concurrent.»

§ El dia 29 del passat mes de desembre fou interpretada per primera vegada a Nova York la formosa composició choral del mestre Antoni Nicolau, «La Mare de Déu», sota la direcció del nostre dilecte amic, gran admirador de la música catalana, el mestre Kurt Schindler. Ben amatent, l'endemà mateix, el mestre Schindler endreçava a l'autor un telegrama participant la bona nova i afegint: «Públic emocionat, premsa unànime esplèndida». En el mateix concert, celebrat per la Schola Cantorum de Nova York, va donar-se, encara, la primera audició del «Maridet», de N'Antoni

Pérez Moya, que assolí igualment un gran èxit, havent de repetir-se l'eixerida composició.

Amb goig intens ho comuniquem als nostres llegidors, en la seguretat de què ho celebraran amb igual satisfacció, i expressem al mestre Schindler el més viu agraïment per la nova prova que ha donat del seu amor envers la música nostrada.

§ Per a l'anunciat concert Sauer, la respectable dama Carreras de Coll, atenta en totes les ocasions en cooperar a tota manifestació d'art i de cultura, ha cedit galanament el magnífic piano de cua de la seva propietat.

Axís mateix la casa «Cussó SFHA» havia cedit dos dels seus magnífics pianos gran i mitja cua, de quina honorosa distinció, que cal agrair, no s'en podrà fer ús per l'acte de gentilesa de la distingida família del molt estimat amic el Dr. Coll Turbau.

§ Giacomo Puccini té acabats ja dos actes de la seva nova òpera «Turandot», i ha començat el tercer en la seva possessió de Viareggio, prop de Pisa.

El mestre ha canviat de mètode de treball. Fins ara, es tancava, cloent totes les obertures de la casa, per a privar que hi entrés la llum del dia, i sovint passava tota la nit modificant i perfeccionant la seva partitura.

Actualment, no compona més que dues hores al dia — una al matí, una a la tarda — i passa el temps restant a ple aire dedicat a la cacera.

Puccini troba que aquest canvi d'existència li va molt bé, i així ho ha confiat darrerament al senyor Mussolini, semblant-li que la seva música també hi guanya. Que els auguris resultin certs.

§ L'estrena de «Intermezzo», la darrera producció teatral de Ricard Strauss, que havia estat anunciada per al passat estiu, no tindrà efecte fins aquest any, probablement, a l'Opera Nacional de Viena, on s'anuncia també per a la present temporada l'estrena de «Fredegonda» del mestre Schmid.

CIRCULARS REBUDES

J. Blanch Reynalt. — Noves sardanes per a cobla: «La Maduixa», veritable filigrana original del gran mestre E. Morera; «Impertinenta» i «El petit Jordi», aquestes originals d'en J. Blanch Reynalt. A Ptes. 6, una.

IMPREMTA

DALMAU CARLES, PLA. S. A.

GIRONA